

ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ
ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಮೇ - 2014

None can reach heaven
who has not passed through hell.

- Sri Aurobindo

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೆಸ್. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಬೆಲೆ : 15/-</p>	<p>“ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರ ಬರಹಗಳು ಅನು : ದಿ ನಾರಾಯಣ ಸಂಗಮ ಶ್ರೀಮತಾ 3 (ಮೂಲ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ) ಭಾಗ - I : ಪೀಠಿಕೆ ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಯೋಗವೆಂದರೇನು? 16 ಸಮಗ್ರ (ಪೂರ್ಣ) ಯೋಗ 18 ಸಮಗ್ರ ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ 19 ಭಾಗ - II : ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಾಧನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? 22 ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳು 23 ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು 26 ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದು 29 ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗ: ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ನಿಜವಾದ ಮಗುವಾಗಿರಿ 35 ಅತಿಮಾನಸ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಇರುವ ಮಾರ್ಗ 37 ಭಾಗ - III : ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನೆನಪು ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು 39 ದೈವೀ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಎರಕವಾಗಿರಿ 42 ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನ 43</p>

ಮಾನಸಿಕ ತಳಮಳ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವಿಕೆ 47	47
ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧ 49	49
ದೈವೀಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀಕೃಪೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ 51	51
ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು 52	52
ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 55	55

ಮುಖಪುಟದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ:
“ಅತಿಮಾನಸ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದತ್ತ ಹೊರಳಿದ ಪ್ರಜ್ಞೆ”

ಶ್ರೀಮಾತಾ

1

ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಕರೆ ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ಅಭೀಪ್ಸೆ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ನಡೆಯಿಂದ ಆ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀಕೃಪೆ ಎಂಬ ಎರಡು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಕಠಿಣಸಾಧ್ಯವಾದ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆದರೆ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವು ಇರಿಸುವ ಷರತ್ತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ದೈವೀಕೃಪೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬಲ್ಲದು, ಅದು ಮಿಥ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯೆ¹ ಇರಿಸುವ ಷರತ್ತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದೈವೀಕೃಪೆ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದರೆ, ತನ್ನದೇ ಉದ್ದೇಶ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಅತ್ಯುಚ್ಚ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಇವೆರಡು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು, ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ಅತಿಮಾನಸ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವು ಮತ್ತು ಅದರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಇಡಿಯಾದ, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಸಮರ್ಪಣವಿರಬೇಕು, ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಏಕನಿಷ್ಠ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರಬೇಕು, ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸತತ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ಪೃಥ್ವಿ - ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಹಾಗೂ ತೋರಿಕೆಗಳ ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು ಸತತ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು.

ಸಮರ್ಪಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚೈತ್ಯ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಉಚ್ಚತರ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ, ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಾಣಿಕ ಅಧೀನವಾದರೂ ಕೂಡ, ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಆ

¹ "ಅವಿದ್ಯೆ: (Ignorance) ಸೀಮಿತ ಜ್ಞಾನ.

ಪ್ರಭಾವದ ಭಾವನೆ ಬಂದರೂ ಸಾಲದು. ಸತ್ತೆಯ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಹೊರಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೂ, ಸಂಶಯಗಳು ಗೊಂದಲಗಳು ಹಾಗೂ ಕಪಟೋಪಾಯ ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೂ ಇರಬಾರದು.

ಸತ್ತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಸಮರ್ಪಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ತನ್ನದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ತನ್ನದೇ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅಂತಹದು ಸಂಭವಿಸಿದ ಪ್ರತಿಸಲ ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ದೈವೀಕೃಪೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸುತ್ತೀರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ, ಸಮರ್ಪಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಸೆಗಳು, ಅಹಂಕಾರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ದೈವೀಕೃಪೆಗೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸತತ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಾದರೆ ದೈವೀ ಸತ್ಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು. ಜೀವಂತ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಯಸಿದರೆ ದೇಹವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿರಿಸಬೇಕು.

ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸಿ ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಂದ ಪ್ರತಿಸಲ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದ ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಕರೆತಂದ ಪ್ರತಿಸಲ ಸಹಾಯ ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದೂಷಿಸಲಾಗದು, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದ ಮಿಥ್ಯಾಚಾರವನ್ನು, ನಿಮ್ಮದೇ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ದೂಷಿಸಬೇಕು.

ನೀವು ದೈವೀ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು

ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನು, ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಅದೈವಿಕವಾದದ್ದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸರಳವಾಗಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ದೈವೀಕೃಪೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮಿಥ್ಯೆಯದಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮಬ್ಬಿನದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿರಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರಿ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆ ಕೊಡಬಲ್ಲಿದೆ.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಿಥ್ಯೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಅಂಧಕಾರ, ಸಮರ್ಪಣ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಇವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೆಲೆಸಬಹುದೆಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ತೋರಿಸುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

ಭಗವಂತ ವಿಧಿಸಿದ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಪಾಲಿಸದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗೆಲ್ಲ, ನಿಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಂಬ ಮತ್ತು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂಬ ತಪ್ಪಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣ ನಿಜವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಂಬ ತಪ್ಪಾದ, ಸೋಮಾರಿತನದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರಿ. ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣವನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಬರುವವರೆಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣ, ನೀವು ಭಗವಂತನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ನಿಮಗಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ, ನೋವು ಕೊಡುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನೀವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಣ ನೀವೇ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು, ಜಡ ಯಂತ್ರ ಮಾನವನಿಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಸಲಕರಣೆಯಂತಹದಿಂದಾಗಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬಾರದು.

ಜಡ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸಮರ್ಪಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸತತ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗುವುದುಂಟು, ಆದರೆ ಜಡ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಯಾವುದೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜಡ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಮಬ್ಬುತನದ ಇಲ್ಲವೆ ಅದೈವಿಕವಾದ ಪ್ರಭಾವದಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವೀಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ, ಸಂತೋಷ, ದೃಢತೆ, ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ, ದೈವೀಸತ್ಯದ ಅನುಯಾಯಿಯ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು, ಮಬ್ಬು ಮಿಥ್ಯೆ ಇವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವ ಯೋಧನ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸೇವಕನ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ.

ಇದು ನಿಜವಾದ ಮನೋಧರ್ಮ, ಯಾರು ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹರು ನಿರಾಶೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಭಗ್ನವಾಗದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಿವರ್ತನೆ ಪಡೆಯುವತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

2

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾದ ಎಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ, ಭಗವಂತ ತನ್ನ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ, ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಯೋಗಮಾಯೆಯ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯ ಅಹಂಕಾರದ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಭಗವಂತನೇ ಸಾಧಕ ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಆನಂದ ಇವುಗಳೊಡನೆ (ಜೀವಿಯ) ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಸಾಧಕನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅವಶ್ಯವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವು, ಅಭಿಪ್ರೇ, ನಿರಾಕರಣ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶ್ರಮಸಾಧನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ:

- ಜಾಗರೂಕವಾಗಿರುವ, ನಿರಂತರ, ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಅಭಿಪ್ರೇ - ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಲ್ಪ, ಹೃದಯದ ಅರಸುವಿಕೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆಯ ಸಮ್ಮತಿ, ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸುವ, ನಮ್ಮವಾಗಿರುವ (ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಬಹುದಾದ) ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
- ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು.

ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು, ರೂಢಿಗಳನ್ನು, ರಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆ ಇರುವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾವಕಾಶ ದೊರಕುವುದು.

ಪ್ರಾಣಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಆಸೆಗಳು, ಬೇಡಿಕೆಗಳು, ಪಿಪಾಸೆಗಳು, ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳು, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಭಿಮಾನ, ಔದ್ಧತ್ಯ, ಕಾಮ, ಲಾಲಸೆ, ಮತ್ತರ, ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ಥಿರ, ಭವ್ಯ, ದೃಢ ಮತ್ತು ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ತಮ್ಮನ್ನು ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು.

ಭೌತಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಮೌಢ್ಯ, ಸಂಶಯ, ಅಪನಂಬಿಕೆ, ಮಬ್ಬುತನ, ಹಟಮಾರಿತನ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕತನ, ಆಲಸ್ಯ, ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ತಮಸ್ಸು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸತತ ಹೆಚ್ಚು ದೈವಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ, ಆನಂದದ ಸುಭದ್ರತೆ ನೆಲೆಸುವಂತಾಗುವುದು.

- ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು, ತಾನಾಗಿರುವುದನ್ನು, ತನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು, ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರತಿ ಸ್ತರವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವನ ದೈವೀಶಕ್ತಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಸಮರ್ಪಣ ಹಾಗೂ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನು ದೈವೀಶಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಆ ಶಕ್ತಿಯ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ವಿಧಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಪ್ರಗತಿ ತೀವ್ರಗತಿಯದು ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಮರ್ಪಣ ಹಾಗೂ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ವಿಧಾನ ಬರಲಾರದು.

ಆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಗವಂತನೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕರೆಕೊಡುವ, ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆ ಹಾಗೂ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ತಾಮಸಿಕ ಸಮರ್ಪಣ ಒಂದು ಮೋಸವಾಗಿದೆ, ಅದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

3

ಎಲ್ಲ ಭಯ, ವಿಪತ್ತು ಮತ್ತು ಗಂಡಾಂತರ ಇವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ನಡೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತರಾಗಿ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಲು, ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಸಾಗುವ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಅವೆಂದರೆ - ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವತಿಯಿಂದ ನಂಬಿಕೆ, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣ ಇರುವ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿ. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರಲಿ, ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನದಾಗಿರಲಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿ. ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಂಬಿಕೆ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಅಭಿಮಾನ, ಜಂಬ, ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ಭಟತನ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಸ್ವ-ಸಂಕಲ್ಪ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೇಡಿಕೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಕ್ಷುದ್ರ ತೃಪ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಆಸೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕಲಂಕಿತವಾದ ಇದೆಲ್ಲ ಕೆಳಮಟ್ಟದ, ಹೊಗೆಕವಿದ, ಮಬ್ಬಾದ ಜ್ವಾಲೆ, ಅದು ಸ್ವರ್ಗದತ್ತ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಬೆಳಗಲಾರದು. ಕೇವಲ ದೈವೀ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶ, ವಿವೇಕ, ಸ್ಥಿರತೆ, ಆನಂದ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒತ್ತಾಯದ

ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರಾವ ಆಸೆಯೂ ಬೇಡ. ದೈವಿಕವಾದ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನಸದಾದ ಸತ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರಾವುದನ್ನೂ ಬೇಡುವುದು ಬೇಡ, ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಕರೆಬಂದವರಲ್ಲಿ, ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾದವರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನಾವುದನ್ನೂ ಬೇಡುವುದು ಬೇಡ.

ನಿಮ್ಮ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣ ಕೃತಕವಲ್ಲದ್ದೂ ಹಾಗೂ ಇಡಿಯಾದದ್ದೂ ಆಗಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ಯಾವ ಬೇಡಿಕೆ, ಕರಾರು, ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನಾವುದೋ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳದಂತಾಗುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಪಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೈವೀಕೃತ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ದೈವೀಕೃತ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು (ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ) ಯಾವುದು ತಟ್ಟಬಲ್ಲದು, ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹದು ಯಾರಿರುತ್ತಾರೆ? ಅದರ ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರದ್ದೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆ-ಗಳಿಂದ, ಅಡೆತಡೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವುದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಪೂರ್ವಿಯಾದ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ನೀವು (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರದು, ಎಲ್ಲ ಪೀಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತಹದು, ವಿರೋಧ ಎಷ್ಟೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿ, ಅದು ಈ ಲೋಕದ್ದೇ ಆಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇತರ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಬೀರಲಾರದು. ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶ ತೊಂದರೆಗಳು ಸದವಕಾಶಗಳಾಗುವಂತೆ, ವಿಫಲತೆ ಯಶಸ್ಸಾಗುವಂತೆ, ದೌರ್ಬಲ್ಯ ವಿಫಲವಾಗದ ಬಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಲ್ಲದು, ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕೃಪೆ ಪರಮೋಚ್ಚನ ಅನುಮತಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಇಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಾಳೆಯಾಗಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಖಚಿತ, ಶಾಸನ ರೀತಿಯದು ಮತ್ತು ಎದುರಿಸಲಾಗದಂತಹದು.

4

ಧನವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಶ್ವಂಭರ ಶಕ್ತಿಯ ಚಿಹ್ನೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಅದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸ್ತರಗಳ ಮೇಲೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಧನ, ಅದರ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಇತರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗಾದ ಹಾಗೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಅವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರದ ಉಪಯೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ದುರಾಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ರಾಕ್ಷಸೀ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿಕೃತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರ, ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಲೈಂಗಿಕತೆ - ಈ ಮೂರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು, ನಿಜವಾಗಿ, ಮಾನವನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಸುರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಧನ ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಆ ಮೂರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರಿಂದ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅರಸುವವರು ಹಾಗೂ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಾಸರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಧನವು ಅಸುರನ ಕೈಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವನ ತಪ್ಪು ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ, ಅದರ ವಿಕೃತಗೊಂಡ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಪಾರಾಗಬಲ್ಲರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ, ಅಹಂಕಾರದ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಗಳು ಧನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹಾಗೂ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗಾಗಿ ಇರುವ ಏಕೈಕ ನಿಬಂಧನೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ತಪ್ಪು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನದೇ ಆದ ಧನವನ್ನು

ಅವನಿಗಾಗಿ ಮರಳಿ ಜಯಿಸಿ ದೊರಕಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ದೈವಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅತಿಮಾನಸದ ಸಾಧಕನ ರೀತಿ.

ಧನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿಮಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಿಂದ, ತರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ವಿರಾಗಿಯ ಹಾಗೆ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ತೃಪ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಲೋಲರಾಗುವ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗಾಗಿ ಮರಳಿ ಜಯಿಸಿ ತರಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇರಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರಿ.

ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ಅದರ ಒಡೆಯರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಂದು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಇರಬಹುದು. ಆ ಸಂಪತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನೋಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಸ ವಿಶ್ವಾಸ(trust)ವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಧನವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಇಲ್ಲವೆ ನೀವು ದೊರಕಿಸುವುದನ್ನು, ತರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಿ. ಒತ್ತಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸಬೇಡಿರಿ, ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾದುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತರೂ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಡೆಯುವವರೂ, ನಿಖರತೆಯುಳ್ಳವರೂ, ವಿವರಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವವರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಖಜಾಂಚಿಗಳೂ ಆಗಿರಿ. ನೀವು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಧನದ ಒಡೆತನ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರದು, ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರಿ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ನೀವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಎನಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಂದಿರಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಥವಾ ಇತರರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವುದರತ್ತ ಹೊರಳುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಜನರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರತ್ತ ನೋಡುವುದು ಬೇಡ, ಅವರ ಆಡಂಬರದ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಭಾವ ಇವುಗಳಿಂದ ಗಾಢವಾದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದು ಬೇಡ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗಾಗಿ ನೀವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಬೇಡಿದಾಗ, ಬೇಡುತ್ತಿರುವವರು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರಿಗೇ ಸೇರಿರುವುದರಲ್ಲಿಯ ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಯಾರಿಂದ ಬೇಡುತ್ತೀರೋ ಅವರು ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸುವುದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಧನದ (ದುರ್ಬಳಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ) ಕಳಂಕದಿಂದ ನೀವು ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾಗ, ವಿರಾಗಿಗಳ ಹಾಗೆ ಧನದ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ಇದ್ದಾಗ ದೈವೀ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಧನದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಪತ್ಯ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಭಾವ, ಒತ್ತಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸದೆ ಇರುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು, ನೀವು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದೈವೀಶಕ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿರುವುದರ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಧನ ಹಾಗೂ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಕುರಿತು ಗಲಿಬಿಲಿ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವಿಕೆ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಸಹನೆ ಇವು ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಿಗೊಳಗಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶ ಸಾಧಕ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅವನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪೂರ್ತಿ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಹಾಗೆ ಅವನು ಜೀವಿಸಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕಾದರೂ ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿರುವ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅವನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪತನಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆತನ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ರೂಢಿಗಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವ-ಲೋಲುಪತೆಯ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಆನಂದ ಇವುಗಳಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಅತಿಮಾನಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಧನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೈಜ, ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಹೊಸ, ದೈವೀಕರಣಗೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಧನದ ಆ ಶಕ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ: ಆದರೆ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಜಯಿಸಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠರೂ, ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡವರೂ, ಅಹಂಕಾರ ರಹಿತರೂ, ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವಿಕೆ, ಹಿಂದೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವವರೂ ಆಗಿರುವವರು ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಪರಮೋಚ್ಚನ ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ವಾಹಿನಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

5

ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ ಗುರಿ ಎಲ್ಲ ಆಸೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಅಹಂಕಾರ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಜೀವನ ಪರಮೋಚ್ಚನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೇವಲ ಉದ್ದೇಶ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು, ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟ ರೂಪದ ಉಪಕರಣವಾಗುವುದು ಆಗಿರಬೇಕು. ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಉಳಿಯದವರೆಗೆ, ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಚೋದನೆಯಿಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶ ಇರದ ವರೆಗೆ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಕ್ರಿಯೆ ಇರದ ವರೆಗೆ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡೆಯಬೇಕು.

ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಕ್ಷಮತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವವರೆಗೆ ನೀವು ಆ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಗಾಗಿರುವ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇಹವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೆಂಬ ವಿಚಾರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವವರು ನೀವೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೂ, ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದೈವೀಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರದ ಆಯ್ಕೆಯ ಒತ್ತಡ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆತ ಸ್ವ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಆಸೆಗಾಗಿ ಷರತ್ತನ್ನಿರಿಸುವುದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಬೇರು ಸಹಿತ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕು. ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇರಬಾರದು, ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅರಸಬಾರದು, ನಿಮಗಾಗಿ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಫಲವೆಂದರೆ ದೈವೀ ಮಾತೆಯ ಸಂತೋಷ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದರೆ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿ, ಬಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಸತತ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವುದು. ಸೇವೆಯ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಆಗುವ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಆನಂದ ಇವು ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಉಪಕರಣವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಸಮಯವೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಬಲದ ಮೂಲಕ ದೈವೀಮಾತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಕಟವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ನೇರ ಆಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಚೋದನೆಗಾಗಿ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಣಾಮ ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಕೇವಲ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಂತರ ದೈವೀಶಕ್ತಿ (ದೈವೀಮಾತೆ) ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳು ಆರಂಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳು ಅವಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳುವವು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅವಳವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳು ಅವಳ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕರ ಉಪಕರಣಗಳು, ಅವಳ ಲೀಲೆಯ ಸಾಧನಗಳು, ಭೌತಿಕ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಎರಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಏಕತೆ ಮತ್ತು

ಅವಲಂಬನಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಾವ ಸಂತೋಷಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಹೆಜ್ಜೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ವೇದನೆ ಇವುಗಳಾಚೆಗಿನ ಸೀಮಾರೇಖೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ತೆ, ಅದರ ಆಳವಾದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಗಾಢವಾದ ಆನಂದ ಇವುಗಳತ್ತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

ದೈವೀಮಾತೆ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅಹಂಕಾರದ ಕಲಂಕ ಮತ್ತು ವಿಕೃತಿ ಇವುಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ, ಯಜ್ಞ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಒತ್ತಾಯ ಒಳಗೆ ಸುಳಿಯದಿರಲಿ, ಕಾರ್ಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತು ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಬಾರದು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಬಾರದು, ಉಪಕರಣವಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗರ್ವವಿರಬಾರದು, ಜಂಬವಿರಬಾರದು, ಉದ್ಧಟತನವಿರಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಣಿಕದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಭೌತಿಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಸ್ವ-ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ವಿರೂಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗಬಾರದು ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ, ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ, ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿ. ಆಗ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾದ ಅಂಶ, ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಭಾವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕಳಚಿಹೋಗುವುದು.

ನೀವು ದೈವೀಮಾತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ನೀವು ಇತರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸತ್ತೆ, ಉಪಕರಣ, ಸೇವಕ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ, ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಆ ಮಾತೆಯ ಮಗು, ಮತ್ತು ಸನಾತನ ಭಾಗ ಎಂಬ ಅರಿವು ಪಡೆದಾಗ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕೊನೆಯ ಹಂತ ಬರುವುದು. ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಳು ಮತ್ತು ನೀವು ಅವಳಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆ, ನೋಡುವಿಕೆ, ಕ್ರಿಯೆ, ನಿಮ್ಮ ಉಸಿರಾಡಿಸುವಿಕೆಯೂ ಕೂಡ, ಇಲ್ಲವೆ ಚಲನೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅವಳವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಅವಳಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಸತತ,

ಸರಳ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅವಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಂದು ರೂಪುಗೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಲೀಲೆಗಾಗಿ ಆಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾಳೆ, ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರುವಿರಿ, ಅವಳ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ತೆ, ಅವಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅವಳ ಆನಂದದ ಆನಂದ ನಿಮ್ಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಅಖಂಡವಾದಾಗ ಮತ್ತು ಅವಳ ಅತಿಮಾನಸ ಚೈತನ್ಯಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀವು ದೈವೀ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಜ್ಞಾನ ಸಂಕಲ್ಪ, ಕ್ರಿಯೆ ಇವೆಲ್ಲ ಸುನಿಶ್ಚಿತ, ಸರಳ, ಪ್ರಕಾಶಮಯ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ, ದೋಷರಹಿತ, ಪರಮೋಚ್ಚನಿಂದ ಹೊರಹರಿದು ಬಂದಂತಹವು, ಸನಾತನನ ದೈವೀ ಚಲನೆಯಾದವುಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

(25/15-18)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಭಾಗ - I : ಪೀಠಿಕೆ ಯೋಗವೆಂದರೇನು?

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವತೆ ಯಾವ ದೈವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದೋ ಅದರೊಡನೆ, ಸಾಂತವಾದದ್ದು ಅನಂತದೊಡನೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ, ಉತ್ಪಾಂತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವ ಕುಲ ಅದಿನ್ನೂ ಉತ್ಪಾಂತಿ ಹೊಂದಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುವುದು ಯೋಗ.

ನಾವು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ನಿಮ್ಮ, ಅದೈವಿಕವಾದದ್ದರಿಂದ ಉಚ್ಚತರ ದೈವೀ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನ ಕುರಿತು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಉಚ್ಚತರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಇರಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿರುವ, ಭಗ್ನಗೊಂಡ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಇಡಿಯಾದ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ದ್ವಂದ್ವದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಪಡೆಯುವುದು. ಯೋಗದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಯೋಗಿ ಹರ್ಷ ಮತ್ತು ನೋವು, ಕ್ರೋಧ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ, ಇಷ್ಟವಿರುವಿಕೆ ಮತ್ತು

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಸಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ದೇಹದ ಬಂಧನದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರೂ ಅವನಿಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನಾಗಲಿ, ದುಃಖವನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಡಲಾರರು, ಅವನಿಗೆ ಅವನದೇ ಬಲ, ಸಂತೋಷ, ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳಿರುವ ಮೂಲವಿರುತ್ತದೆ.

ಯೋಗದ ಅರ್ಥ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಇಡೀ ಉದ್ದೇಶ ಮಾನವ ಆತ್ಮ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಯದ ಮನುಕುಲದ ಸ್ವಭಾವ ಸನಾತನ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಇಲ್ಲವೆ ದೈವೀ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆ ಏಕವಾಗುವುದಿರುತ್ತದೆ.

ಏಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಾಗೆ ಯೋಗವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಹಾಗೆ ಯೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯೋಗ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಂತರಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗುವುದು ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಗ ಎಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬದಲಾವಣೆ. ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಆಗುವ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಭಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಯೋಗದ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತುಸಾಲನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವು ಭಾಗಶಃವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾದ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಇಡೀ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಜೀವನದಿಂದ ದೂರ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಕೆಲವರಿಗಷ್ಟೇ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವರು

ಮಾನವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಬೇರೆಡೆ ಹೊರಳಲು ಚಾಲನೆಗೊಳಗಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸತ್ತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಕುಲದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಯೋಗ ನಿಜವಾದ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದೆಂದು ಕರೆಯುವ ಯೋಗ ಭಗವಂತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು, ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳೊಡನೆ ಏಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕುಲದೊಂದಿಗೆ ಐಕಮತ್ಯ(solidarity)ವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಜೀವನವನ್ನು, ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ದೈವೀಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾನವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನುಕುಲವನ್ನೇ ಇಡಿಯಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

(CWSA, Vol. 12/333, 23-24/698, 8/51,
28/321, 35/541, 12/334-35)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಯೋಗ ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಇರುವ ನಿಮ್ಮ ಮಣೆಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಮಣೆಹ ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿತ್ತು, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

(6/448)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಸಮಗ್ರ (ಪೂರ್ಣ) ಯೋಗ

ಇದು ಸತ್ತೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಯೋಗ, ಆಂತರಿಕ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಸಿದ್ಧಿ ಆಧಾರ ಸ್ವರೂಪದ್ದು, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಪರಿವರ್ತನೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳಿವೆ: ಚೈತ್ಯ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ರಹಸ್ಯವಾದುದರೊಳಗಿಂದ ಸಂಕ್ರಮಣ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನಸ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಯೋಗ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

*

ನಮ್ಮದು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಯೋಗ, ಆದರೆ ಆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಇಡೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯದು, ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗಿನ ಸ್ವಭಾವದ್ದು, ಅದರ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪರ್ಶವೇದ್ಯ (tangible) ಬಾಹ್ಯ ಚಲನೆಗಳವರೆಗಿನದು. ಅದು ನೈತಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲವೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾತಾಂತರವಲ್ಲ. ನಾವು ಆಲೋಚನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಸಂತಸ್ಥಿತಿಯಾಗಲಿ, ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಪಡುವುದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ, ಜೀವನದ, ಪ್ರಾಣದ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದೂ ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಭೌತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವೈಭವೀಕರಣವಾಗಲಿ, ಅದನ್ನು ಕ್ರೂರ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಾಗಲಿ, ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮತರವಾದದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದದ್ದರೇಡೆಗೆ, ಮೇಲ್ಮೈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಡೆಗೆ - ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲ ಉಚ್ಚ ಹಾಗೂ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿರುವುದರತ್ತ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರದ ಹೆಚ್ಚು ದೈವಿಕವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ತೆಯ ದ್ರವ್ಯ ಹಾಗೂ ಮೊತ್ತಗಳು ಇಡಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು, ಕ್ರಾಂತಿಗೊಳಗಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

(CWSA, Vol. 12, p. 371)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಸಮಗ್ರ ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ

ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ಗುರಿ ಸ್ವ-ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದೆ, ಸ್ವ-ನಿರರ್ಥಕ-ಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲ.

ಯೋಗಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ:

- ◆ ವಿಶ್ವದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು,
- ◆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು,
- ◆ ಮೊದಲನೆಯದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ,
- ◆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮೊದಲನೆಯದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

- ◆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಾಗಿರದೆ ಇರಲಿ. ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಸಮರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ದೊರಕಿಸುವುದಾಗಿರಲಿ, ಎಲ್ಲ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಾಗುವುದು ಬೇಡ.

ಜಗತ್ತನ್ನು ಭಗವಂತ ಮಾಯೆಯ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಆದರೆ ವೇದಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಯೆಯ ಅರ್ಥ, ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲ, ಅದು ವಿವೇಕ, ಜ್ಞಾನ, ಕ್ಷಮತೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. 'ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರಸ್ಥಿತಾ ಪುರಾಣಿ' ಸರ್ವಸಮರ್ಥ ದೈವೀ ವಿವೇಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು, ಅದು ಅನಂತ ದೈವೀ ಕನಸುಗಾರನ ಸಂಘಟಿತ ಅವಿವೇಕವಲ್ಲ, ಸರ್ವಜ್ಞವಾದ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನದೇ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವನದೇ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾದ ದಾಸ್ಯ(bondage)ವಲ್ಲ.

ಜಗತ್ತು ಭಗವಂತನದೇ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಒಂದು ಚಲನೆ, ನಾವು ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಿ(knot)ಗಳು, ಅವು ಅವನ ಚಲನೆಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ನಾವು ದೇವನ ಚಲನೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ, ಅವನ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸೋಣ, ಅವನ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸೋಣ, ಅವನ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸೋಣ, ಅವನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸೋಣ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

(CWSA, Vol. 12, pp. 96-97)

*

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ
ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಮಿತಿಗೊಳಪಡುವಿಕೆ, ಮೃತ್ಯು, ದುಃಖ, ಅಜ್ಞಾನ, ಭೌತದ್ರವ್ಯ ಇವು ಆ ಸೂತ್ರದ ಕೇವಲ ಮೊದಲ ಪದಗಳು - ನಾವು ವಿಶಾಲವಾದ ಪದಗಳನ್ನು

ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಸೂತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನೀಡುವವರೆಗೆ ಆ ಪದಗಳು ಬುದ್ಧಿಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂಗೀತಗಾರ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರುತಿಮಾಡುವಾಗಿನ ಮೊದಲ ಅಪಸ್ವರಗಳ ಹಾಗಿರುತ್ತವೆ.

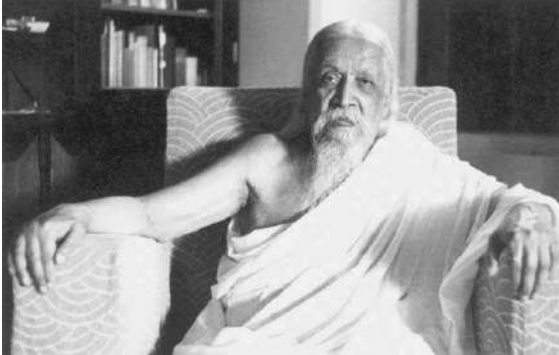
- ◆ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದಾಚೆ ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ◆ ಮಿತಿಗಳಿಂದಾಚೆ ಅನಂತವನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ◆ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದಾಚೆ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ◆ ದುಃಖದಿಂದಾಚೆ ದೈವೀ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ◆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಚೆ ದೈವೀ ಸ್ವ-ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ◆ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಿಂದಾಚೆ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ಆಚರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

(CWSA, Vol. 12, p. 97)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ವಿಧಿಲಿಖಿತವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ತೊಡಕಿನ ಅರಾಜಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಮೃತ್ಯು ಮತ್ತು ಪತನಗಳ ವ್ಯಥೆಯ ಮೂಲಕವೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜೀವನಗಳು ಚಾಚಿದ ದೈವೀ ಹಸ್ತದ ಭಾವನೆಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವವು.

(Savitri, CWSA, Vol. 33, p. 59)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಭಾಗ - II : ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸಾಧನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ - ಹಲವಾರು ಜನರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು:

- ◆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು.
- ◆ ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿರುವುದು.
- ◆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ದೈವೀಮಾತೆಯೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು.
- ◆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
- ◆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲಿ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು.

ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ, ದೃಢತೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಹೋದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ, ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ-ವಿರುವುದರ, ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಇರುವುದರ ಅರಿವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವುದರತ್ತ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸುತ್ತದೆ.

ಏನನ್ನು ನೀವು ಧ್ಯಾನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆಯೇ? ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಕರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಒಂದು ವಿಧಾನ ಮಾತ್ರ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಅವರೋಹಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆದ ಹಾಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು

ಒಳ್ಳೆಯದು. ಧ್ಯಾನ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಧನ ಇಲ್ಲವೆ ಉಪಾಯ, ನಿಜವಾದ ಚಲನೆ ಎಂದರೆ ನಡೆದಾಡುವುದು, ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು, ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಇಂತಹದಲ್ಲ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ.

(CWSA, Vol. 35, p. 229)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳು

ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಂಡಾಗ ಅಹಂಕಾರ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪತ್ತೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ವದ ನೀಡದೆ ತನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಆದರೆ ಸಾಧನೆಯ ಒತ್ತಡವಿದ್ದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ-ಕೊಡಬೇಕಾದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಭಗವಂತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

*

ಯೌಗಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಮನುಷ್ಯ ಸತತ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊಂದಿರುವ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ - ಬಾಹ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು.

*

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನರು ಪ್ರಾಣಿಕ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕೋಪ, ಆಸೆ, ಲೈಂಗಿಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಅನುಮತಿ ನೀಡಲು ಅರ್ಹವಾದವುಗಳು ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ವಿಷಯಗಳೆಂದು, ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾಗವಾದಂತಹವು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡದಿರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಿತಿಗಳೊಳಗೆ ಇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಸಮಾಜದ ನೈತಿಕ

ಮಾನದಂಡಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಡತೆಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ... ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯಿರುವ ಭಾವನೆ ಗಾಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾಧಕರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಆದರೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯವೇಳುವ, ಹೊಸ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಯಸುವ ಪ್ರಾಣಿಕ ಚಲನೆಗಳು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಘರ್ಷಣೆ ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ...

ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ನೈತಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬರಬೇಕು - ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನಸಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೇವಲ ಭಾಗಶಃವಾದದ್ದು, ಅದು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಇವೆರಡರ ನಡುವಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ.

*

ನಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ, ಅದು ಬಹಳ ಸತ್ಯವಾದ ವಿಷಯ, ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಅವಿದ್ಯೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಿಥ್ಯೆಯಾದದ್ದು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದದ್ದು, ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಆ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಜೀವನವನ್ನು ಮಿಥ್ಯೆಯಾದುದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯದತ್ತ, ಅಜ್ಞಾನದ ಜೀವನವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯವಿರುವುದರತ್ತ ಹೊರಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಮಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ, ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಕಾಶ ಆ ಅವಿದ್ಯೆಯ

ಸುತ್ತಲಿರುವ ಅಂಧಕಾರದ ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿರುವ ಹಾಗೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ - ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ಅದು ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗುವುದು.

*

ಅಭೀಪ್ಸೆ, ನಿರಾಕರಣ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದು ಇವು ಸಾಧನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉಪಾಯಗಳು ಎಂಬುದು ತೀರಾ ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಅತಿಮಾನಸವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ತನಗಾಗಿ ಅರಸುವುದು ಮೂರ್ಖತನದ್ದು, ನಾನದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯುವುದು ಪ್ರಧಾನ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಗೌಣವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಉದ್ದೇಶದ ಪರಿಣಾಮ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಅಹಂಕಾರದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅರಸದಿರುವುದು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಮನೋಭಾವ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಾಧಕ ಸ್ವ-ಕೇಂದ್ರೀಕೃತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಮಬ್ಬಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಧ್ಯಾನ, ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಅದರರ್ಥ ಧ್ಯಾನ, ದರ್ಶನ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬರುವಂತಹವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಯೋಗ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ದೂರವಿರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಭಗವಂತನಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು. ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು

ಹಂತದಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು, ಹಾಗೆಯೇ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತ, ಹರ್ಷದಾಯಕ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಅನನುಕೂಲತೆಗಳೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಕರಣಗೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಕ ವಿನಿಮಯ ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಡೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಜೀವನದ ಅನನುಕೂಲತೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಏಕಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವವನು, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠನು, ಪೃಥ್ವಿಯೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವವನು ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನು ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾಗುವ, ಸ್ವ-ವಂಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು, ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲುವುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡದೆ ಇರುವುದು, ಹೊಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವ ಈ ಕಾರ್ಯಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು, ಪೂರ್ತಿ ತೊಡೆದುಹಾಕದೆ, ಕನಿಷ್ಠಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದೆನಿಸುವ ಯಾವ ನಿಯಮವನ್ನೂ ವಿಧಿಸಲಾಗದು.

(CWSA, Vol. 35, pp. 813, 812,

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

Vol. 28, pp. 420-21, Vol. 35, pp. 813, Vol. 32, pp. 137-38)

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದಾಗಲೂ

ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೊನೆಗೆ ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇರಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಪೂರ್ತಿ ತಪ್ಪು. ಅದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಲ್ಲ

ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹದೂ ಅಲ್ಲ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

*

ಆಶ್ರಮದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದುಕೊಂಡೂ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವರು ಭಾರತದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ.

*

ಈ ಆಂತರಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಫ್ರಾನ್ಸನಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮೀಪ್ಯ ದೊರಕಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

*

ಇಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಏರಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ಕೇವಲ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಅರ್ಥ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಿಂದ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಅನುಭವದ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ತರಬೇತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಧನೆಯ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೇವಲ ಅನುಭವದ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯ ಆಸೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಆಸಕ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅಡಚಣೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಾನು ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವೆನೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರತ್ತ ಹೊರಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ಣಯೋಗವನ್ನು ತನ್ನದೇ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯೋಗದ ಎಲ್ಲ ಬದಿಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಾರ. ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ, ಅಭಿಪ್ರೇಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಬೇಕು, ಆಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾನ್ ಪೂರ್ಣಯೋಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ತೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಅದರತ್ತ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿರುವೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಕೂಡ ತಪ್ಪು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಭಕ್ತನಾಗುವುದು, ಅವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ನೀವೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವವನೊಬ್ಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಅ : ಔಪಚಾರಿಕ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಲ್ಲ, ಸ್ವೀಕಾರ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮಂತ್ರ ಪಡೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನ ವಿಚಾರ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾದದ್ದು. ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದೀಕ್ಷೆ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿಂದ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು,

ಪ್ರಾಣಿಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ತಳಮಳವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಬರಬಲ್ಲದು. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ.

(CWSA, Vol. 35, pp. 815, 32, p. 106, 107 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು
28, pp. 422, 32, pp. 151-52, 35, p. 551)

*

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದು

ಮನುಷ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ - ಅವನು ಇತರರೊಡನೆ ಬೆರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯ ಆಂತರಿಕ ಗಾಢತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡಾಗ, ಇತರರ ಬಗೆಗಿರುವ ಅವನ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು, ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ನಿರ್ಧಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಹಳೆಯ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲ್ಲ.

*

ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಇಡಿಯಾದ ಸಮತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅನಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಸದ್ಯ ಆ ಸಂಕಲ್ಪ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಾಚೆಗೆ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳತ್ತ ಜೀವನ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ

ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ, ತಳಹದಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಸಂತೋಷಕರ ಹಾಗೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಅಸಂತೋಷಕರವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮತೆಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಎದುರಿಸಬೇಕು.

*

ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನ ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ತಳಮಳದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ - ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದೊಳಗಿರುವ ಭಗವಂತನ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ಅಚಂಚಲವಾದಾಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇರಿಸಬಹುದು.

*

ಮನುಷ್ಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸದೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸತ್ತೆಯ ಮೇಲ್ಮೈ ಮುಂಚೂಣಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಎಂದಿಗೂ ಸತತ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಇವು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಏನೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗುವುದನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು.

ಮುಂಬೈ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯಬೇಕಾದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ನೀನು ಅದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದ್ದುಬಿಡು. ಅದೊಂದು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯ, ನೀನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಂತರಿಕ

ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸು. ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ, ದೈನಂದಿನ ಒತ್ತಡ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕವಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಸಹಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ(ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯ) ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಅದೊಂದು ತರಬೇತು, ಕರ್ಮಯೋಗ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, - ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗಿನ ಮನೋಭಾವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ತಿರಸ್ಕಾರದ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಆದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆಂದಾಗಲಿ, ಮೇಲಿನವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಎಂಬ ಸರಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಆಂತರಿಕ ತರಬೇತಿಗಾಗಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮತೆ, ಆಶಾರಹಿತತೆ, ನಿವೇದನೆ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಎಂದಲ್ಲ. ಆ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ತರಬೇತಿಗೊಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ, ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯವನ್ನು (ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು) ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ನಿಜವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

*

ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಭವ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಅನುಭವ ಇವುಗಳು ಬೆಳೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಮನಸ್ಸು

ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. - ಆ ಕಾರ್ಯ, ಬಾಹ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಬಹಳ ಭವ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. - ತನ್ನ ಸಿದ್ಧತೆ, ಅಭೀಷ್ಟೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಚಂಚಲತೆಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಕೇವಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲದು.

*

ಆದರೆ ಯಾವ ಸಾಧಕನಲ್ಲೂ ಈ ವಿಷಯ ಸತತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಭೀಷ್ಟೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ತಡೆಗೊಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ (suspended), ನಂಬಿಕೆ ಅಲುಗಾಡುತ್ತದೆ, ಅಚಂಚಲತೆ ಕ್ಷೀಣಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕಲಕುತ್ತದೆ - ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯಬೇಕು - ಕೊನೆಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು.

*

ಆಂತರಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದಾದಷ್ಟು, ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದರ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವುದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒತ್ತುಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದ್ದು ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಸಂತೋಷದ್ದಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಸಮತೆಯ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವನದ ಆಘಾತಗಳು ಹಾಗೂ ಹೊಡೆತಗಳ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಮೇಲ್ಮೈ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಜೀವಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಹ್ಯದತ್ತ ನೋಡುವುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕ್ಷೀಣಗೊಳಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ಜಯಗಳಿಸುವ ಭರವಸೆ ತಾಳಬಲ್ಲನು.

ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಅಚಂಚಲವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿರುವುದು, ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಹೊಯ್ಯಾಟಗಳಿಂದ ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಇರುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ವಿಷಯಗಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಸ್ಥಿರತೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನಿಮಗಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದಂತೆ. ನೀವು ಅಚಂಚಲರಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಭವಗಳ ಸಾಗುವಳಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಏಕಪ್ರಕಾರತೆಯಲ್ಲಿರಬಲ್ಲವು - ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವು ವಿಚ್ಛೇದಗಳಿರುವ, ಏರಿಳಿತಗಳಿರುವ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲದೆ ಎಂದಿಗೂ ಇರಲಾರವು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ, ಅವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಅವಧಿಗಳಾಗುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಅವಧಿಗಳಾಗಬಲ್ಲವು.

*

ಬಾಹ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗಿಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು, ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲನಾದರೆ ಮತ್ತು ಉಸಿರಾಡಿಸಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ತನ್ನದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾಯುವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲನಾದರೆ, ಅದು ಪ್ರಗತಿಯ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿ.

*

ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಶಕ್ತರಾದವರು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಪಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಲ್ಲರು. ಮೊದಲು ಕೇಂದ್ರಸತ್ತೆಯ ಶರಣಾಗತಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆ. ಅವರು ಕೇಂದ್ರಸತ್ತೆ ಶರಣಾಗತವಾಗಿರುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಾದರೆ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬಲ್ಲರಾದರೆ, ಹಾಗೂ ಅವರು ಕೇವಲ ಭಗವಂತನನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಂದ ಬರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಾದರೆ ಆಗ ಅವರ ಮಾರ್ಗ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನೇರವಾದದ್ದು, ಸುಲಭವಾದದ್ದು ಕೂಡ ಆಗಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋವು, ನಿರಾಶಾಭಾವಗಳಿಲ್ಲದೆ ಎದುರಿಸಬಲ್ಲರು. ಮನುಷ್ಯ ಉಜ್ವಲ, ನೆಲೆಗೊಂಡ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲನಾದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಶಾವಾದಿಯ ಸ್ವಭಾವವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನಿಂದ ಮಾಡಲಾದ ಎಲ್ಲವೂ, ಅದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದರೂ, ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಕಾಶದ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಭಾವನೆ ಬರದೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಈ ಸ್ವಭಾವವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಂದ್ರಸತ್ತೆಯ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಇರದೆ ಹೋದಾಗ ಆತ್ಮದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನಾವು ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆದಾಯಕ ನಿಯಮಕ್ಕೊಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(CWSA, Vol. 23, p. 869, 870, Vol. 35, p. 811-12, 753-54, Vol. 32, p. 157, Vol. 23, 650-51, SABCL. Vol. 24, p. 1621) - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಕೇವಲ ಧ್ಯಾನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಬಾಹ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರೂ ಅಂತಹದರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದಿಲ್ಲ, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾನಿಕಾರಕವಾದದ್ದುಂಟು. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಅಭೀಪ್ಸೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರದಿರಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮೇಲಿನಿಂದ ಅವರೋಹಣ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳದೆ, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವಭಾವ, ನಿಜವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಭಾವದ ಬದಲಾವಣೆ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ಕುರಿತು

ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ಉಚ್ಚತರ ಕಾರ್ಯ, ನಿಮ್ಮತರ ಕಾರ್ಯ ಎಂಬುವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWSA, Vol. 32, p. 252)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗ:

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ನಿಜವಾದ ಮಗುವಾಗಿರಿ

ಮಾತೆ ಮತ್ತು ಮಗು ಇವರ ನಡುವಿರುವ ಸಂಪರ್ಕದ ಅರ್ಥ ಮಾತೆ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಗು ಮಾತೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾತೆಯ ನಿಜವಾದ ಮಗುವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅವಳು ನಿಮಗೆ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಕುರಿತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು - ನೀವು ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಬೇಡಿರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅವಳ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೇಳಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಅರಿತಿದ್ದೀರಿ - ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ?

ಮಗುವಿನ ಪ್ರಾಣಿಕ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡುವುದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ನಿಜವಾದ ಮಾತೆಯ ಪ್ರೇಮದ ಭಾಗ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮಗುವಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುವುದೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕದ ಪ್ರಚೋದನೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವುದು ಬೇಡ, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸು ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸ್ವತಃ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಾಹಿನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು - ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಚೈತ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿ, ಅದರ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ

ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಸಂಬಂಧ ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮ, ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ದೃಢೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಇದೆಲ್ಲದರಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(SABCL, Vol. 22, p. 341-42)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬಹಳ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಭಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೇಳುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ತರುತ್ತದೆ.

(CWM, Vol. 17, p. 31)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮತ್ತು ಯಾವ ತೊಡಕಿಗೂ ಒಳಗಾಗಿರದ ಮಗುವಿನ ನೇರ ಸ್ವಭಾವ, ಸರಳತೆ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ದೈವೀಕೃತೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿರಿ.

ಅಪಶ್ಯವಾದದ್ದೆಂದರೆ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಇರುವುದು, ನಿರಾಕರಿಸುವುದನ್ನು ನಂಬದೆ ಇರುವುದು - ನಿಜವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡದೆ, ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿರಿ! "ಇದನ್ನು ನೀನು ನನಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು.

ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ.

(CWA, Vol. 9, p. 429)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : "... ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಎದುರಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಜಯಿಸಿದ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಡೆ ಮಾಯವಾಗಿದೆ." ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಎಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ... ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದ ಅರ್ಥ: ಧೈರ್ಯ, ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ತಾಳ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು, ನಿರಾಶೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಇರುವುದು, ಮನುಷ್ಯ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಅಚಂಚಲ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಇರುವುದು, ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು. ಇದು ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರುವುದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು.

(CWM, Vol. 7, pp. 9-10)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅತಿಮಾನಸ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಇರುವ ಮಾರ್ಗ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನಿಂದಾಗಬಹುದೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

- ಶ್ರೀ ಅ :** 1. ಅಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸುಲಭವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
2. ಅಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೊಂದಿಗೆ, ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸತತ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ವಿಷಯಗಳು ಸುಲಭ ಹಾಗೂ ನೇರವಾಗುತ್ತವೆ. - ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮಾರ್ಗ ಅದೊಂದೇ.
3. ಈ ವಿಧಾನ ನಿನ್ನನ್ನು ಅತಿಮಾನಸ ಸಿದ್ಧಿಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾದದ್ದು. ಅತಿಮಾನಸ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಇರುವ ಮಾರ್ಗ ಇದೊಂದೇ.
4. ನೀನು ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತನಾಗುವುದರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ (ನಿಮ್ಮತರ) ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಮತ್ತೆ ಗೊಂದಲ ಹಾಗೂ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡವನಾಗುವಿ.
5. ನಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು. ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ನೀನು ಬಯಸುವ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು

ತಲುಪುವಿ - ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೇಲೆ ನೀನು ಓಡಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಅವು ನಿನಗೆ ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ, ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

6. ಕೆಳಸ್ತರದ ಸ್ವಭಾವವಿರುವ ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅವು ಅಸಾಮರಸ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಸಾಮರಸ್ಯ, ಗೊಂದಲ, ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ, ಹೋರಾಟ ಇವೆಲ್ಲ ಇರುತ್ತವೆ. ಉಚ್ಚತರ (ಅತಿಮಾನಸ) ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಸ್ತಾರವಿದೆ, ಕೆಳಸ್ತರದ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲ ಇದೆ, ಆದರೆ ಅದಲ್ಲವೂ ಸಾಮರಸ್ಯದ್ದು, ಸಂಘಟಿತವಾದದ್ದು, ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಚ್ಚತರ ಅತಿಮಾನಸದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು.
7. ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ, ಏಕೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಅಚಂಚಲತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ. ನಿಜವಾದ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡು, ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದು.

*

ಅತಿಮಾನಸ ಬದಲಾವಣೆ ನಿಯತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಉತ್ಪಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಮೇಲ್ಮುಖ ಆರೋಹಣ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಅದರ ಕೊನೆಯ ಶಿಖರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಲು, ರೂಪ ತಾಳಲು ಮತ್ತು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಕರೆಕೊಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗೂ ನಿರಾಕರಿಸದಿರದ ಸಂಕಲ್ಪ ಆ ಕರೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಪರಮೋಚ್ಚನು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಅನುಮತಿ ಹಾಗೂ ಕರೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸು ಇವುಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದನ್ನು

ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಅವರಣವನ್ನು ಹರಿದು, ಪಾತ್ರೆಗೆ ಆಕಾರ ನೀಡಿ ಮಬ್ಬು, ಮಿಥೈ, ಮೃತ್ಯು ಮತ್ತು ವೇದನೆಗಳಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀಸತ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶ, ಜೀವನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಮರನ ಆನಂದವನ್ನು ತರಬಲ್ಲದು.

(CWSA, Vol. 34, pp. 98-99, Vol. 32, p. 26) - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೂ,

ಭಗವಂತನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆ ಪಡು;

ಅದು ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು,

ಅದರ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗು,

ಮತ್ತು ಅದು ನಿನ್ನ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು.

(CWM, Vol. 15, p. 87)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಾಗ - III : ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ

ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನೆನಪು ಹಾಗೂ

ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು

ಸತತ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸು, ಮತ್ತು ಈ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನೀನು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅದು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸು. ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸು, ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹಾಗೂ ಭಾವನೆ ಇವುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಊಟ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸು. ನೀನು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಭಗವಂತನೇ ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿನಗೆ ಬರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಏಕೈಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಏಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ವಿಭಜನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಭಾಗಗಳು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸಮಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕ್ರಮೇಣ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

*

ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ಎಲ್ಲ ಬೆಂಬತ್ತುವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೈವೀ "ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಪಿಸು" ಎಂದಿರಬೇಕು. ನೀನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದು ಕೂಡ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನೀನು ಹಲವಾರು ಮೂರ್ಖತನದ ಮತ್ತು ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

(CWM, Vol. 3, pp. 23-24, 26)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯ ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅವನು ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಅದು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವು ಕ್ರಮೇಣ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು, ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ದೊರಕಿಸಲಾರರು. ಅದು ಎರಡು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ: - ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಸಲ (ಅವನು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಕೈಕೊಂಡ) ನಂತರ ಅದು ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ರೂಢಿಗತವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ, ಕೂಡಲೆ ಇಲ್ಲವೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿರುವ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಭಾವನೆ ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾದಾಗ ಮೊದಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಂತುಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿತೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿವೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ - ಒಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತ ಹಾಗೂ ಆಧಾರ ನೀಡುತ್ತ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ಇರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ, ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸತ್ತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹವಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ ಅಚಂಚಲತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಒತ್ತಡದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಲವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿತಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ - ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಅದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವೆರಡೂ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ರಾಜೀಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ - ಒಂದು ಆಂತರಿಕ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಥಾಯಿತ್ವ (poise) ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಮುನ್ನೋತ್ತಡಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ (ಆ ಸಮಸ್ಥಾಯಿತ್ವದಿಂದ) ಆಧಾರ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸ್ವಭಾವದ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸುವಿಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧನೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ದೈರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರದ ಜನರು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಧಕನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಕರೆಕೊಡುವಿಕೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗಲಾರ, ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(SABCL, Vol. 23, pp. 689-90)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ದೈವೀ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಎರಕವಾಗಿರಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ, ಉದ್ದ ಜಿಗಿತದ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಜಿಗಿದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ದೂರದ ವರೆಗೆ ಜಿಗಿದು ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ದೇಹ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉಪಕರಣವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ... ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಾದ ಅವಕಾಶದಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ನೀನು ಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಳನುಗ್ಗುತ್ತ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕಳೆದೊಂದು ದಿನ ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಿನಗೆ ನೀನೇ ನಿನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ತೀವ್ರಗತಿಯದು ಆಗುವುದು. ಇದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಷಯ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹಾಗಿರದೆ ಇರಬಹುದಾದುದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ!

(CWM, Vol. 6, p. 269)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

... ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳ ಮೂಲ ಆ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅದರದಾಗಿವೆ, ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ದೇಹ ಇವೆಲ್ಲ ಅದರ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂತೋಷಭರಿತ ಉಪಕರಣಗಳು, ಅದರ ಲೀಲೆಗೆ ಸಾಧನಗಳು, ಭೌತಿಕ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಎರಕಗಳು.

(CWM, Vol. 32, pp. 12-13)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನ

ಸಮಗ್ರ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನವನ್ನು, ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ದೈವಿಕವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

“ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಈ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದತ್ತ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕೊಡುವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ವಾಯು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು-ಬಿಡಬಹುದು” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಾರದು. ಇಂತಹ ಮನೋಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅರ್ಥ ನೀವು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಡುವಿರಿ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ; ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನದರೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಜೀವನದ ಇಣುಕು ನೋಟಗಳನ್ನು ನೀವು ದೊರಕಿಸಬಹುದು.

ಏಕೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ನಿಮಗೆ ದೊರಕಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನ ಬದಲಾಗದೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯನೀಡದ ಆಂತರಿಕ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಜಗತ್ತನ್ನು ಅದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸತತ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರೂ ಕೂಡ ಆಂತರಿಕ ಅಚಂಚಲತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದುಕೊಂಡರು. ಜಗತ್ತನ್ನು ಅದರ ರೀತಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಯಿತು, ದುಃಖ ಹಾಗೂ ದಡ್ಡತನ, ಮೃತ್ಯು ಹಾಗೂ ಅವಿದ್ಯೆ ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಈ ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವು.

ಈ ಬಗೆಯ ಆದರ್ಶ, ಅದನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಯೋಗವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತನ ವಿಜಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಆಳಿಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ, ನಾವಾಗುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾವು ಕೈಕೊಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು ದೈವೀ ಜೀವನದ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸೇರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಕೂಡದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆವೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭೌತಿಕ ಬೆಂಬತ್ತುವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡಾಗ ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವನೊಡನಿರುವ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಹಾಗಾಗುವುದೇಕೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇನ್ನೂ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಭಗವಂತ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನೆಲೆಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಭಗವಂತನಿಂದ ಸಹಾಯ ಹಾಗೂ ಆಧಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಗ್ನರಾದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಗುರಿಯೆಂದು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಯೋಗದ ನಿಜವಾದ ಸಿದ್ಧಿ, ಕೊನೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ನೆರವೇರಿಕೆ ಇವುಗಳದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ತಯಾರಿರೂಪದ್ದು, ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊಂದಿರುವುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ನೀವು ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊರಟುಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ನಿಮ್ಮವೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುವವರೆಗೆ ಭಗವಂತನ ಆಧಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮರೆತುಬಿಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತತವಾಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಮೂಲಕ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೀರಿ, ಮರೆತುಬಿಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಉಗ್ರ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದಾಗಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅದು ಪ್ರೇಮದ, ಸಂತೋಷದ ಚಲನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಒಂದು ಹಂತ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ, ನೀವಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ ವಿಷಣ್ಣತೆ ಇರುವ ದುಃಖಿತರಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೀವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇರುವಿರಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಕುಲದ ರೀತಿ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೈವೀ ಜೀವನವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಅದು ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕತೆಯನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ದೊರಕಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ನಿಮ್ಮಿಂದ

ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕಾದರೂ ಹಿಂದೆ ಸರಿದುಕೊಂಡರೆ ನೀವು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಭಗವಂತ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ದಿವ್ಯ ಜೀವನವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದ, ಏಕೈಕ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತ ಅಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನೀವು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿಯೂ ಭಗವಂತನಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅತ್ಯಂತ ದಡ್ಡತನದಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಭಗವಂತನ ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಗಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ವಾದವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನೊಡನಿರುವ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ರೀತಿಯಿದೆ, ಅದಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಓದಿದ್ದಲ್ಲದರಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಬಡವಾದದ್ದೆನಿಸುವ ಸಂಗೀತವನ್ನು, ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಬಹುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಹಿಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗೀತ ಇವುಗಳ ನಡುವಿರುವ ಭಿನ್ನತೆಯ ಅರಿವನ್ನು ನೀವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವೆರಡರೊಳಗಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧಾರವನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರದ ಯಾವುದೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭೌತಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ನೈತಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಸೌಂದರ್ಯಾಭಿರುಚಿಯ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದ ತಡೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಆತ್ಮದ ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾವನೆಗೆ ಕೇವಲ ಬಡವಾದದ್ದು, ದುಃಖದಾಯಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂಬ ಪರಿಣಾಮ ತೋರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ಕೂಡ ನೀವು ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು.

(CWM, Vol. 3, p. 24-25, 26-27)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಮಾನಸಿಕ ತಳಮಳ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವಿಕೆ

ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಷಮತೆ ಅವನ ವಿಶೇಷ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಪಶು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ, ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ತಾನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಾಗೂ ನಗಣ್ಯ ದರ್ಜೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅದು ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುತ್ತದೆ, ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪಘಾತ ಇಲ್ಲವೆ ರೋಗದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪಶು ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಅದು ಅವಲೋಕಿಸದೆ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ರೋಗ ಇಲ್ಲವೆ ತನಗಾದ ಅಪಘಾತ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವೇದನೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೇನು ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರಂತರ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಈ ಚಿಂತೆ ಅವನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಯಾತನೆಗೆ ಇಡೀ ಕಾರಣವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರಿಸಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತಳಮಳ, ವೇದನಾಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಚಿಂತೆ, ಯಾತನೆ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಾಗಬಹುದಾದ ಅನಾಹುತಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು - ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದ್ದವರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ ನಿರಂತರ ಯಾತನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಸೀನನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮುಂದೆ ಏನಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಪೀಡಿತ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು, ನಿಜವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗೆ ಹಾಗಿರುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪೂರ್ವ ಪಿತೃರೋಗ (atavism), ಅದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ದುಃಖದಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿ. ಕೇವಲ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷಮತೆಯ ಮೂಲಕ ಮೇಲಿನ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗಿ ಪಶು

ಸದೃಶ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅತಿ-ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಕ್ಷಮತೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಉಚ್ಚತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬಹುದು, ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು, ತನ್ನ ಜೀವನದ ಹಾಗೂ ಅದರ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದು. ...

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನದಕ್ಕಿಂತ ಉಚ್ಚತರವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಈ ಯಾತನೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಹುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದನ್ನು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬಹುದು.

ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಇರದೆ ಹೋದಾಗ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ದುರ್ದೈವದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಅವನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ - ಇರುವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ "ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂಬುದು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ "ಏನು ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ?" ಎಂಬುದು ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವನು ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಉಚ್ಚತರ ತತ್ವವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ.

ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಶಾಂತಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ, ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ

ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾವಿರಿಸಿದುದರ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸಬೇಕು, ಅದು ನೀವು ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ದೃಢ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ಉಚ್ಚತರ ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀಶಕ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಹೊಸ ಮುಖ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಿಯ ಹೊಸ ಮುಖ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

(CWM, Vol. 9, pp. 303-05)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಚಂಚಲರು, ಶಾಂತಿಯುತರೂ ಆಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿ ತೋರಿಸಿರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲ ನಮಗೊಂದು ಪಾಠ ಕಲಿಸಲು ಭಗವಂತನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ನಾವದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ತೀವ್ರಗತಿಯದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, Vol. 14, p. 218)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನರಕದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸಲು
ಸ್ವರ್ಗದ ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತುತ್ತ ನಡೆದು ಮೇಲ್ಮುಖದ ದಾರಿಯಲಿ
ಸಾಗುವ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಇಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಕರ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶಗಳಲಿ
ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಮಗಳನಿರಿಸಿಕೊಂಡು
ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ನಿಧಾನಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗಬೇಕು.

(“ಸಾವಿತ್ರಿ” CWSA, Vol. 33-34, p. 210)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧ

ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗುವುದು, ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಜೀವನದೊಂದಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತೋರಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರಾಮದ್ದೆನಿಸುವ ಆಸನದಲ್ಲಿ

ಕುಳಿತು ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ತಿಂಡಿಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪದ್ದು ಮತ್ತು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದದ್ದು ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದು ಹೋದ ದಿನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ದಿನದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅನುಕೂಲತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಂತೋಷದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದರೆ, ಭೌತಿಕ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ದಿನವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದಿನ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಜೀವನದಿಂದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಠ ಕಲಿತಿದ್ದರೆ, ನೀವು ದಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೂಗಿಗೆ ಗುದ್ದು ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ದೈವೀಕೃಪೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, “ಓಹ್, ಜೀವನ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೋಜಿನದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

... ಆಂತರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ನಿಜವಾದ ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಕುಶಲ ಯಾಂತ್ರಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು, ಅಲಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು, ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಆಂತರಿಕ ಜೀವನದ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಭಾವನೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ, ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು, ನಾವು ಯಾವುದರತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಿಡಲಿ ಎಲ್ಲ ಜೀವನ ಆ ಗುರಿಯತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ಗುರಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಲು, ಓಹ್, ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಹರ್ಷದಾಯಕವಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲಿತರದ ಕುರುಬ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾರೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಡಿ ಕುರಿ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತ, ಮುಂದೇನಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ತಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಿಂದ ನಾವೆಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ! ಪ್ರಕೃತಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಏನೋ ಒಂದರೊಡನೆ ಅವನ ಆಪ್ತ ಸಂಪರ್ಕವಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಗಾಢ ಸೌಂದರ್ಯದ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಸರಳ ಜೀವನ ಕೊಡುವ ಶಾಂತಿ ಅವನಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು!

ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಮೊದಲಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗುವುದು ಬಹಳ ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ನಾನು ಆಂತರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಆಧುನಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಿರುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಈ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೃತ್ರಿಮವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ, ದಡ್ಡತನದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ, ನಿರರ್ಥಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಾರವನ್ನು ನಾವು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ!

ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಸುರಳಿಯ ವಕ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಹಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಬಹುಶಃ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಭೌತದ್ರವ್ಯ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದೃಢವಾದ ಆಧಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವೆವು. ಭೌತಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ನಾವು ಕಲಿತದ್ದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಬಲ ಪಡೆದವರಾಗಿ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳನ್ನು (ಭೌತಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ಜೋಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅಣುವಿನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೋರಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವೆವು.

(CWM, Vol. 3, pp. 205-06)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀಕೃಪೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ

ಆತ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀಕೃಪೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಟ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಆಕ್ರಮಣಗಳಾದಾಗ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಗೆ, ಆಮಿಷಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದೈವೀಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಕರೆಯನ್ನು, ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ಮೂಕ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೆ. ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಖಿನ್ನತೆಗಳ ಸೂಚನೆಗಳಿದ್ದಾಗ “ನಾನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಅಮರತ್ವದ ಮಗು, ನಾನು ನನಗೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಾಗಿರುವಂತಾಗಬೇಕು - ವಿಜಯ

ನಿಶ್ಚಿತ, ನಾನು ಪತನಗೊಂಡರೂ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇದೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು; ಇದರಿಂದ ಬೇರೆಡೆ ಹೊರಳಿ ಬೇರೊಂದು ಆದರ್ಶದ ಸೇವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಚೋದನೆಗೆ “ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ಇದೇ ದೈವೀ ಸತ್ಯ, ಇದು ಮಾತ್ರ ನನ್ನೊಳಗಿರುವ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಡಬಲ್ಲದು, ನಾನು ಈ ದೈವೀ ಪ್ರಯಾಣದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು, ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕು. ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಕರೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

(CWSA, Vol. 32, p. 104)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೊರಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೀಗಿದೆ: “ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಧನ ಗಳಿಸಬೇಕಾದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾದಾಗ ಅವನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೋ?”

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇದು ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸಾಧಕನಾಗ ಬಯಸಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನೈತಿಕತೆಯ ನಿಯಮಗಳು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಮೌಲ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕವಾದುದರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ದೇಶದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಸಾಪೇಕ್ಷ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಲೋಲುಪತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಬಯಸಿದ ತತ್ಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ದೈವೀ

ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಹೊಂದಿದಾಗ ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದದ್ದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಿಮ್ಮೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮೇಲೋಗಿ (reversal)ವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ಅದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರ. ಮನುಷ್ಯ ದೈವೀ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವನು ನಿಜವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತನ್ನದೇ ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಏನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಕೂಡದು, ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ಮುಡುಪಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹಿಮ್ಮೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮೇಲೋಗಿವಾಗುವಿಕೆ. ಇದೀಗ ನಾನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಓದಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇವಲ ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಇತರರಿಗೆ ಅದು ಅರ್ಥರಹಿತವಾದದ್ದು, ಅದು ಅರ್ಥವಾಗದ ಭಾಷೆ, ಆದರೆ ಯೋಗದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ನಾವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಓದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಷಯ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಸದಂತೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಎರಡು ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 'ದ್ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ' ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಕೂಡದು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು, ಎರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಅನುಸರಿಸಲಾರನು.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದರರ್ಥ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಅದು ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ ಇಡಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗಬಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಭಿನ್ನ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಜೀವನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಶ್ರಮವೊಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರಲು ಹೋದವನಿಗೆ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹನಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ತೊಂದರೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿದ್ದವರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಅಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಅವರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನು ತಾಳ್ಮೆಯ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಉದಾಸೀನತೆಯ ಕವಚ ಧರಿಸಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬಾರದು, ಅದು ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾದ ಪ್ರಾರಂಭ ಬಿಂದು. ಜಗತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಬಹುದು, ಯೋಚಿಸಬಹುದು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ (immunity) ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಜನರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಬೇಕು, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಬಾರದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಬಯಸದ ಜನರಿಗೆ ಆ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

(CWM, Vol. 14, pp. 376-77)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 19ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2014 ರ ಶನಿವಾರದಂದು Musical Reading of "SAVITRI" - Rendered in Classical Ragas with Instrumental Music (Recorded Music) ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ CDಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ಶಾಖೆ/ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಕ್ತವೃಂದದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 20ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2014 ರ ಭಾನುವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12.45 ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ವತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಯುತ ಎಮ್.ಎಸ್. ನಾಗರಹಳ್ಳಿ, ವಿಜಾಪುರ ಇವರ ಅನುವಾದಿತ ಕನ್ನಡ ಕೃತಿ "ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ" - (ಮೂಲಕೃತಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ "The Synthesis of Yoga") ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಶ್ರೀಯುತ ಡಿ.ಹೆಚ್. ಶಂಕರಮೂರ್ತಿ, ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತು ರವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ-ಗೊಳಿಸಿದರು. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಡಾ|| ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪ್ಪೆ, ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಧಾರವಾಡ ಇವರು ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಭಿಕರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಶ್ರೀ ಕೋ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪರವರು ಲೇಖಕರ ಸುಪುತ್ರರಾದ ಡಾ|| ಅಶೋಕ್ ಎಮ್. ನಾಗರಹಳ್ಳಿರವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರದೀಪ ನಾರಂಗ್, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್‌ರವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ, ಗೌರಿಬಿದನೂರು ಶಾಖೆಯ ಶ್ರೀಯುತ ವರಾಹಮೂರ್ತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 350 ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಿದರು.

ಅದೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2.30 ರಿಂದ ಸಂಜೆ 5.30 ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಶಾಖೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಿನನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಂತರ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರವರು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಆದ್ಯತೆ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಸಮಿತಿಯಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ, ಪುದುಚೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರದೀಪ ನಾರಂಗ್‌ರವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 24ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2014 ರ ಗುರುವಾರದಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಪುದುಚೇರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.00 ಗಂಟೆಯಿಂದ 7.30 ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.00 ರಿಂದ 6.30 ರ ವರೆಗೆ ಪ್ರೊ. ಟಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ, Hon. Director, Sri Aurobindo Centre for Education in Human Values, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ "The Mother's Yoga" ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭವನದಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 24 ರಿಂದ ಮೇ 25 ರ ವರೆಗೂ "Steps towards The Supreme" ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೂಚನೆ:

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 20ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

Take Truth for your force,
take Truth for your refuge.

- The Mother

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 56 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : CPMG/KA/BGS/368/2012-2014

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2014

Licensed to Post at MBC, Bangalore GPO, Bangalore - 560 001

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bangalore - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.